

V Martine 9. septembra 2020

Vážená pani predsedkyňa, ctení duchovní a PTP-áci, vážení účastníci pietneho stretnutia, vzácní páni a milé dámy. Alebo najlepšie, drahí bratia a sestry, keď už aj genetickí inžinieri dokázali, že všetci ľudia pochádzame od jedného páru rodičov. V prvom rade mi dovoľte poďakovať sa pani predsedkyni Združenia kresťanských seniorov Česka za milé pozvanie ktorého si nesmierne vážim. Žiaľ nepredvídané rodinné udalosti mi znemožnili účasť, napriek už zakúpenému cestovnému lístku. Dovoľte mi, aby som v mene Združenia kresťanských seniorov a v mene nášho predsedu pána Petra Macha ako aj v svojom mene pozdravil Vás všetkých a poprial Vám pekné počasie pri tejto pietnej slávnosti a pevné zdravie v osobnom živote Veľmi som sa tešil na možnosť zúčastniť sa na pietnej spomienke 70-teho výročia zavedenia útvarov PTP v našej spoločnej republike. to sa uskutočnilo pod záštitou generála Alexeja Čepičku z nariadenia najvyšších straníckych orgánov. Uvítal som možnosť sa stretnúť so žijúcimi pamätníkmi na toto hygienické šafárenia komunistami. Na tomto pamätníku sú mená miest kde boli tábory PTP, kde museli naši mladí a neraz aj starší občania nútene tvrdo pracovať, často aj za neľudských sociálnych podmienok a hrubého ponižovania. Je to otrasné, v dobe mieru po druhej svetovej vojne, keď národy, ba priam celé ľudstvo očakávali obdobie mieru a blahobytu. Práve vtedy prostredníctvom vtedy nášho veľkého brata prichádza k nám tzv. diktatúra proletariatu, ateizmus, útlak a nesloboda. Je na mieste povedať či to bola diktatúra koho, alebo komu. Je mi ľúto, že aj medzi našimi občanmi sa našli jednotlivci, ktorí v mene režimu vykonávali tie hrozné činy, trápili a ponižovali svojich spoluobčanov, dokonca aj priateľov a spolubojovníkov. Je namieste otázka, či predstavitelia západných mocností nevedeli čo je SSSR a čím a ako sa buduje? Snáď nevedeli o milionoch mučených, tisícoch popravených a stovkách zomierajúcich v gulagoch? Nebol to aj ich zámer, vôľa a ich povedomie? A čo chcú robiť teraz? Odpovedzte si sami. Zišli sme sa tu z príležitosti 70 -teho výročia založenia PTP aby sme si pripomenuli a vzdali hold nie len obetiam, ale aj prežívším členom PTP a ich rodinám, ktoré ťažko znášali krivdy a ponižovania za svojho syna, manžela, a ich deti. Nástupom A. Čepičku v apríli 1950 bolo rozhodnuté, že od 1. 9. 1950 budú cestné prapory premenené na PTP ako súčasť stavebného vojska. Boli schválené kritériá pre zaraďovanie brancov do PTP, autorom týchto opatrení bol B. Reicin., ktorý zaviedol odvodovú klasifikáciu E. Podľa týchto kritérií mali do PTP nastúpiť ja kňazi, reholníci a duchovní, ktorí dovtedy vykonávali dvojmesačnú vojenčinu. PTP áci pracovali vo februári 1951 na dvanástich miestach po celej republike. K 1 júnu boli už všetky roty stiahnuté na Slovensko ku koncu roku 1951 boli zriadené tábory pre vojakov vo výslužbe na výnimočné vojenské cvičenie., ktoré trvalo nielen mesiace, ale aj roky Tak ako v rokoch 1951 a 1952 bol rozvoj PTP, tak od roka 1953 vzhľadom na medzinárodné vzťahy, kritiku nielen zo západu nastalo uvoľnenie, ktoré v marci 54 vyústilo k zrušeniu PTP. Ako posledný bol 68. PTP tábor 1. 5. 54 reorganizovaný na technický prápor a bola zrušená aj odvodová klasifikácia branca označovaná E. Keď stojíme na tomto pietnom mieste, mnohých nás napáda myšlienka, prečo nemáme námestia PTP, ulice pomenované po obetiach politických väzňoch. V Mírove je veľký pamätník obetiam nacizmu. Kde sú pamätníky obetiam komunizmu? Priatelia je na nás, slobodu národa udržať a nedopustiť aby akýkoľvek politický režim, ktorý by nerešpektoval základné ľudské práva uchvátil moc. Odpustili sme, ale NEZABUDNIME a zapojme aj nové generácie, aby už nik neprežil. ani len podobné.

Ernest Birvoň

predseda Združenia kresťanských seniorov Slovenska v Žilinskom samosprávnom kraji.